

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 47. SZÁM 2010. DECEMBER 4.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

KIT NÉZNEK MADÁRNAK?

STRUCCPOLITIKA? IGAZSÁG? LOPÁS?

A JÖVŐ NYUGDÍJASAI VÁLHATNAK A NAPI POLITIKA ÁLDOZATÁVÁ

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NYELVI FORRADALMAT!

Manapság, ha valami tetszik, azt mondják: nekem bejön. Ha helyeslek valamit, a modern szó: abszolút. Megmondom őszintén, hogy nekem „nem jön be” ez az új nyelv, de tetszik, nem tetszik, ez a valóság. Ezt túléljük valahogyan, legfeljebb a lányomat kérem meg tolmácsolni. Van azonban nagyobb baj.

Észrevettem, hogy jó programokat írunk, még a nyelvezetünk is javult valamit, de mégis, még mindig úgy beszélünk, hogy a mai fiatalok nem értenek bennünket.

Ennek fő okát nem magunkban kell keresni, hanem a külvilágban. A mai kapitalista világ szándékosan kiirt minden olyan szót, ami a dolgozók és a tőkészek küzdelmére utal.

Hogyisne, hogy a dolgozó megértse a kapitalizmus lényegét, és küzdjön ellene! Azt már nem!

Ezért beszélnek munkavállalóról, munkás és dolgozó helyett. Ezért irtanak ki olyan fogalmakat, mint a kizsákmányolás. Csak szociális partnerek vannak, a tőkés nem is zsákmányolja ki a dolgozót. A munkásosztályról pedig eleve kijelentik, hogy nincs munkás, így nincs osztály sem.

De van, amin nekünk kell változtatni. Politikai nyelvünkben van sok elavult, archaikus elem. Hamarosan új pártprogramot kezdünk írni. Forradalmi, mivel nem csak arról szól, hogy mit lehet csinálni a kapitalizmusban, hanem arról is, hogy mi lesz utána, milyen lesz az a szocializmus, amiben élni szeretnénk.

A forradalmi programhoz forradalomra van szükség a fejünkben, sőt a nyelvünkben is.

ELINDULUNK?

A Forsense Piackutató és Stratégiai Tanácsadó Intézet legfrissebb felmérése szerint a nem parlamenti pártok együttes

támogatottsága jelenleg 4 százalék. A kisebb pártok közül csak a Munkáspárt közelíti meg az 1 százalékot, míg a korábbi parlamenti pártok (SZDSZ, MDF, MIÉP) már jóval a hibahatár értékén belül, fél százalék alatt maradtak. A Munkáspárt számára kimutatott eredmény jobb, mint a 2010. áprilisi választási eredmény.

Jelent ez valamit? Igen! Nem sokat, de valamit igen. Az emberekben van érdeklődés irántunk. A kérdés, hogy mi tudunk-e élni e lehetőséggel, tudjuk-e adni azt az újat, amire vágnak? Elindulunk-e az új felé? Ugye, elindulunk?

LISZT ÉV

A kormány Liszt Ferenc Emlékvé nyilvánította 2011-et, mivel pont kétszáz éve, 1811. október 22-én látta meg a napvilágot Doborjánban Liszt, vagy ahogyan Vörösmarty írta, „hírhedett zenésze a világnak”. Mint sok minden más, szülőfaluja sincs már Magyarországon. Raiding néven egy osztrák település Burgenlandban.

Nem minősíteném, hogy a kormány többi döntése milyen, de speciel ez jó.

Még pénz is adnak hozzá, ami megint csak jó. Liszt nem akar ki.

Liszt Ferenc Magyarország, a magyar nemzet jelképe, ha tetszik, magyar brand.

Ráadásul olyan márka, amely összeköt bennünket Európával. Mit Európával, a világgal!

Lisztet ismerik, bár a külföldiek közül sokan németnek hiszik, vagy legalábbis osztráknak. Pedig ő a miénk.

Az emlékévé jó lehetőség arra, hogy ezt mások is megtudják!

Emlékévé persze voltak eddig is. Jönnék, mennek, főleg mennek.

Hirtelenjében nem tudnám felidézni, hogy melyik emlékévé okozott bennem feledhetetlen örömet. Ehhez az kellene, hogy

kis országunk magáénak érezze az ünnepet.

Mindenekelőtt tudjon róla! Az újságok írjanak róla! Ne októberben, már most!

Az iskolákban legyen október 22-e Liszt-emléknap!

Senkit se zavarjon, hogy másnap október 23-a van!

Tessék meggyőzni a multikat, hogy a CD-DVD részlegben ne az amerikai slágereket árulják, hanem Lisztet (is)! Állami segítséggel készüljenek új felvételek zenéjéből! Liszt legyen hozzáférhető, olvasható, hallgatható, megvehető egy éven át. Valahogyan úgy, ahogyan ezt a szomszédos Ausztriában teszik saját zeneszerzőikkel, költőikkel, művészeikkel.

Ja, igen, és nagyon vigyázzunk, hogy ebben az EU-s kavalkádban Liszt Ferencből nehogy Franz Liszt legyen!

STRATÉGIAI SZEREPBEN

Büszkeségtől dagad a keblem. Végre! Ezt is megértük!

A pápai repülőtérről elindult az első olyan C-17-es óriási szállítógép, amelyen nem volt amerikai személyzet.

A NATO nehéz szállító egysége 2009 júliusa óta repked Páparól, de eddig mindenki amerikai volt a személyzetből.

Na, de most, november 22-én, e történelmi napon hét nemzet, hét micsoda nagyszerű nemzet katonái együtt repültek. Három svéd, két norvég, egy bolgár, egy lengyel! Mint a sci-fi filmekben, ahol együtt van fehér és fekete, indián és roma. Bár ez utóbbiban nem vagyok biztos. Ja igen, jobb filmekben még egy Földön kívüli is van. Hét nemzet! Mit mondasz? Hogy magyar nincs ott?

Dehogynem! Ott van, mint Rejtő Jenő regényében az orosz. „Négy különböző nemzetiség képviselője volt az asztalnál: egy amerikai gyalogos, egy francia őrzető, egy angol géppuskás és egy orosz hússaláta”.

Szóval, ott vagyunk. Először is, Pápa magyar. Az odavezető utakat magyar rendőr őrzi. A repülőtér véceit és egyéb stratégiai helységeit magyarok takarítják.

De azért jó, ha tudsz még valamit. Csak a rend kedvéért.

Az egység parancsnoka egy ezredes.

Amerikai.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Aláírásgyűjtésbe kezd az MSZP, hogy megmutassa, van „ellensúlya a fülkeforradalomnak” és a parlamenti kétharmad nem ad mindenre felhatalmazást a Fidesznek. A szocialista párt szombati budapesti politikai nagygyűlésén Mesterházy Attila pártelnök azt mondta: ha a kormány nem változtat politikáján, akkor az MSZP tavasszal az utcára vonul, és amint lehetőségük lesz rá, felelősségre vonják azokat, akik a „saját állampolgáraikat rabolták ki”.

Munkáspárt: Mindez nagyon szép és jó. Két szépséghibával. Egy: az MSZP ne beszéljen erkölcsről, s az elmúlt nyolc év ismeretében csínján bánjon a rablás kifejezéssel is. Egészen addig, amíg velejéig korrump kormányzásuk képviselői ott ülnek a párt vezetésében. Egészen addig, amíg a sportminisztérium visszaéléseikor államtitkár Mesterházy Attila az MSZP elnöke és Gyuresány Ferenc a nagygyűlés ünnepelt sztárja. Kettő: az MSZP problémái nem egyenlőek az emberek mindennapi gondjaival. A kétharmados többség, az Alkotmánybíróság jogainak csorbítása és a végkielégítések megadóztatása kizárólag a szocialista-liberális politikai elitnek fáj. Ezért senki nem fog kimenni az utcára, s nem is érdemes. Hiszen a többieket érintő kérdésekről (pl. pedagógusok) még mindig folynak tárgyalások. E két ok miatt tökéletesen hiteltelen az MSZP, bármennyi vörös sálat is visz a nagygyűlésére. (A szocialista dzsemboriról képeink és kommentárjaink a 12. oldalon.)

2. A Jobbik Magyarországért Mozgalom ebben az évben is folytatja adventi keresztállítási misszióját – jelentette be Novák Előd, a Jobbik alelnöke. A keresztállítással a karácsony valódi értelmére hívják fel a figyelmet – mondta sajtótájékoztatóján Novák a Móricz Zsigmond körtéren felállított, fából készült kettős keresztnél.

Munkáspárt: Ha valamihez semmi köze sincs a Jobbiknak, az a „karácsony valódi értelmének” magyarázata. Az emberek személyes hitét, a vallást nem szabad belekeverni a politikába. Különös tekintettel arra, hogy Magyarországon vallásszabadságot garantál az alkotmány, ami ugye a Jobbiknak nem igazán tetszik. A kereszt maradjon a templomban, Novák Előd meg menjen vissza a parlamentbe dolgozni.

3. Változatlan formában újra benyújtja a szabad vasárnapról szóló javaslatát a Kereszténydemokrata Néppárt. A vasárnapi munkavégzést így csak kivételesen, indokolt mértékben és esetekben, szűken értelmezve lehetne elrendelni.

Munkáspárt: Sok kérdés van, amiben soha nem fogunk egyetérteni a kereszténydemokratákkal. Azonban vannak dolgok, amihez semmi köze az ideológiának, s az követ el hibát, aki azokat akarja átpolitizálni. A vasárnapi munkavégzés ügye ilyen. Mi is azt mondjuk, hogy a vasárnap legyen tényleges munkaszüneti nap

mindenkinek, ekkor minden üzlet és bevásárlóközpont tartson zárva. Legyen elég hat nap a fogyasztói társadalom „ünnepére”.

4. A Parlamentben lopták el Szanyi Tibor MSZP-képviselő ezüst öngyújtóját. A kétségbeesett képviselő folyosói falragaszon kéri, hogy hozzák vissza neki.

Munkáspárt: Az önmagában nem újdonság, hogy a magyar parlament tagjai lopnak. Az elmúlt húsz év tanulsága szerint kormányon alapértelmezett, de törekednek rá ellenzékben is. Az azonban új, hogy már egymást is meglopják. Tréfásan írhatnánk, hogy ez mutatja a legjobban a magyar kapitalizmus válságát. Azonban egyelőre inkább arról van szó, hogy a magyar politikai elit tele van rongy emberekkel.

5. A fideszes Rogán Antal lenullázná a Költségvetési Tanács támogatását – derül ki a politikusnak a költségvetéshez benyújtott módosító indítványából.

Munkáspárt: A köztársasági elnök mellett működő Költségvetési Tanácsot annak idején a Fidesz kezdeményezésére hozták létre. Egyetlen feladata az volt, hogy beleszólhasson az MSZP-kormány gazdaságpolitikájába. Értelemszerűen most, hogy hatalomra kerültek, erre semmi szüksége a Fidesznek. A Költségvetés Tanács születése és bukása a legjobb példa arra, hogy miképp költenek tökéletesen fölöslegesen tízmilliókat napi politikai csetepatékra.

6. A magyar-orosz kapcsolatok hosszú távú rendezésére irányuló reményét fejezte ki Orbán Viktor magyar kormányfő Vlagyimir Putyin orosz miniszterelnökkel tárgyalva.

Munkáspárt: Oroszországot lehet szeretni és utálni, egyet azonban nem lehet: nem tárgyalni vele. Csak támogatni tudjuk, ha a miniszterelnök túl tud lépni a magyar jobboldal ostoba orosz-fóbiáján. A gazdasági kapcsolatok javítása kulcskérdés, azonban ez nem fog működni, ha közben szembe köpjük az oroszokat. Fogadjuk el és tiszteljük közös múltunkat, ne akarjuk átírni a történelmet. Gondozzuk a szovjet katona-sírokat és szobrokat, mert nekik ez épp oly fontos, mint nekünk a saját hősi halottaink. Kölcsonös tisztelettel, egymás értékeinek elfogadásával párhuzamosan érdemes csak üzletről beszélni.

7. Tarlós István főpolgármester tegnap bejelentette, hogy december 3-ai hatállyal lemond országgyűlési képviselői mandátumáról. Mint közleményében írta, „a parlamenti munka időben nem egyeztethető össze” fővárosi teendőivel.

Munkáspárt: Gratulálunk Tarlós Istvánnak, aki felismerte, nem lehet több hasonló súlyú feladatot egyszerre felelősséggel ellátni. Várjuk a többi képviselő-polgármester hasonló közleményét!

MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAK: IGEN AZ ÁLLAMOSÍTÁSRA, NEM A LENYÚLÁSRA

A Fidesz-kormány 3 millió ember 3000 milliárd forintjára akarja rátenni a kezét. A magánnyugdíjpénztárak de facto államosítása helyes lépés, azonban sem a módszer, sem a cél nem elfogadható. Orbán Viktorék ugyanis egyfelől ugyanolyan kényszert alkalmaznak, mint amikor az MSZP a banki magánnyugdíjpénztárakba taszította a pályakezdőket.

A megszerzett pénzből a kormány napi számláit akarja rendezni, azaz a megtakarításokat feléli. A jelenlegi és majdani nyugdíjasok járulékát „királyi kegynek” tekintik.

Pedig a magyar alkotmány leszögezi: a nyugdíjfizetés alkotmányos kötelezettség.

„A Fidesz megvédi a nyugdíjpénztárakat!” – ezt a hangzatos ígéretet tette idén áprilisban a Fidesz. Most kormányon megszegte ezt. A magánnyugdíjpénztárak széttűzéséről és az önkéntesek ellehetetlenítéséről ugyanis egy szó sem volt a kampányban, sőt, mint illusztrációnk is mutatja, pont ennek az ellenkezője mellett tettek hitet.

A választási ígérek megszegése persze nem újdonság, még csak nem is

Fidesz-sajátosság, az elmúlt húsz évben bőven volt rá példa. Nem is ezzel van az igazi baj. A gond, hogy a kormány most, két megnyert választás után, a kétharmad biztonságában sem mond igazat: ugyanis nem védi meg sem a nyugdíjakat, sem a jövődö nyugdíjasokat.

ÁLLAMI VAGY MAGÁN?

A Fidesznek természetesen igaza van abban, amikor azt mondja, hogy 1997-ben, a Horn-kormány idején létrejött nyugdíjrendszer rossz. A pályakezdők kötelező magánnyugdíjpénztári tagsága nem csak erkölcstelen, hanem pénzügyileg is károsnak bizonyult. Veszteséget okozott az államnak (lásd keretes írásunk), de ami talán még fontosabb: a rendszerbe belépő több mint három millió ember is rosszul járt.

Csak egy példa: ha valaki 1998 óta fizetett nyugdíjjárulékát állampapírba fektette volna, ma tíz százalékkal több pénz fölött rendelkezhetne, mint amennyit átlagban a magánnyugdíjpénztárak „segítségével” szerzett. Érdemes a költségeknél is megállni egy pillanatra: a banki háttérű nyugdíjpénztárak tavaly 40 milliárd forintért kezelték a nyugdíjpénzt.

Az elmúlt bő 12 évben minden befizetett száz forintból 4,5 kötött ki az ő számlájukon.

A nyugdíjpénztárak lényegében banki tevékenységet végeztek, ha úgy tetszik, befektették, forgatták pénzünket.

Az átlagos banki költség azonban 2-3 százalékkal kevesebb ennél, hasonló méretű portfóliónál pedig jó, ha egy százalék. A magánnyugdíjpénztárak nyilván a most

A REFORM TÍZ STÁCIÓJA

1. Akik magán-pénztártagok maradnak 2011 februárja után, elveszítik állami nyugdíjjogosultságukat a nyugdíjkorhatárig hátralévő éveikre.
2. A kitaró pénztártagok tizennégy hónapra elvont nyugdíjjárulékát az állam kompenzálni fogja.
3. A nyugdíjkasszák működési és vagyionkezelési költségeit adminisztratív módszerekkel korlátozzák.
4. Az állami rendszerbe visszatérőknek egyéni nyugdíjszámlákat vezetnek be.
5. Akik infláció fölötti megtakarításait viszik vissza az állami pillérbe, az infláció fölötti részt kézhez kaphatják, vagy betehetik a harmadik, önkéntes nyugdíjpillérben vezetett számlájukra.
6. Azok a tagok, akiknek munkaadója nyolc százaléknál többet utalt át a magánnyugdíjpénztárba, a nyolc százalékon felüli összeget is felvehetik.
7. Azok a magánnyugdíjpénztári tagok, akiknek hozama elmaradt az inflációtól, de visszalépnek az állami pillérbe, számlájukon az infláció erejéig jóváírást kapnak.
8. A kormány a visszaáramló pénzek egy részét egy nyugdíjreform- és államadósság-csökkentő alapba teszi.
9. A pénztári befizetésekre vonatkozó állami garancia megszűnik.
10. Az átlépésekre december közepe és 2011. január vége között negyvenöt nap lesz.

folytatott reklámkampányukat is a majdani nyugdíjasok pénzéből finanszírozzák.

Összegezve: az állam jobb gazdája lehetne a nyugdíjjarulékoknak, a jelenleg több mint 3000 milliárd forint fölé rúgó összegnek.

ÖNKÉNTES KÉNYSZER?

Épp ezért alapvetően helyes döntés, hogy Orbánék immár nem teszik kötelezővé a magánnyugdíjpénztári tagságot. Az azonban nem az, ahogy teszik.

Ugyanis a kormány lényegében kötelezővé teszi az állami rendszerbe való visszalépést.

Aki nem így tesz, az elveszíti az állami nyugdíjra való jogosultságát.

Mondhatnánk rendben, hiszen járulék a magánnyugdíjpénztárba megy, miért fizessen az állam? Csakhogy ez így nem igaz. Valójában csak a fizetés tíz százaléka megy oda, a 24 százalékos nyugdíjjarulék a központi költségvetésben köt ki.

Azok esetében, akik nem akarnak visszatérni az állami rendszerbe, a 24 százalékot – amit a munkáltató automatikusan levon a fizetésből – az állam a szó szoros értelmében lenyúlja. Ráadásul a huszonegy százalékos munkaadói nyugdíjjarulékot nyugdíjadóra keresztelik át. A látzólag lényegtelen változtatás nem pusztán technikai, nagyon is fontos.

A járulékokért kötelező ellenszolgáltatást nyújtani, a járulék beszedőjét – adott esetben az államot – járadékfizetésre kötelezik a jogszabályok. Az adóbevétel azonban nem kell nyugdíjkifizetésekre fordítani, azt arra költi a kormány, amire akarja.

MI LESZ A NYUGDÍJ-PÉNZZEL?

S itt kezdődik az igazi baj. A kormány nyilvánvalóan visszakényszeríti az állami rendszerbe a 3 millió munkavállaló zömét, így ráteszi a kezét a 3000 milliárdos nyugdíj-vagyonra is. Ígérik, hogy lesznek egyedi számlák is, azaz az elmúlt évek befizetései nem tűnnek el. Azonban az egyedi számlákra kerülő megtakarítás csak virtuális vagyont jelent, az egyéni számla tulajdonképpen csak egy nyugdíjigérvény. Azonban ki garantálja, hogy ez az igérvény 30 év múlva is beváltható lesz, nem dönt-e máshogy az addigi kormányok egyike? Mert ami biztos, az az, hogy a 3000 milliárdot az Orbán-kormány elkölti.

Jövőre 530 milliárdot ebből legalább

500 MILLIÁRD FORINT VESZTESÉG

Magyarországon 1997-ben a Világbank modellje alapján többpilléres nyugdíjrendszert hoztak létre. Ennek a reformnak a keretében született meg a nyugdíjrendszer második pillére, a tőkefedezeti elven finanszírozott, kötelező magánnyugdíjpénztári rendszer.

2010 októberéig 2.500 milliárd forint befizetés érkezett a magánpénztárakba.

Ezek a befizetések hiányként jelentkeztek az állami nyugdíjkasszában, amit a már amúgy is komoly költségvetési deficit miatt a kormányok államkötvénykibocsátással finanszíroztak.

A 2500 milliárd forintnyi adósság kamatterhe 1998 óta összesen 1050 milliárd forint.

Így a pénztárak működési költségeinek levonása után a 2500 milliárdnyi járulékbefizetés fennmaradó részének 1050 milliárd forint hozamot kellett volna termelnie ahhoz, hogy a rendszer nemzetgazdasági szinten ne okozzon vagyonszétértést. Ez sajnos nem sikerült.

A magánpénztárakban felhalmozott vagyon értéke ma 3050 milliárd forint, azaz mintegy 500 milliárddal kevesebb a járulékbefizetések miatt keletkezett államadósságnál és kamatainál.

Az 500 milliárd forintos veszteség alapvetően két ok miatt állt elő: egyrészt a magánnyugdíjpénztárak költségeit limitáló szabályozás késve született meg, és túl engedékenynek bizonyult, másrészt a befektetési portfólióra vonatkozó szabályozás a részvénypiacok fellendülésének idején alacsonyan határozta meg a részvényhányadot, majd a részvények arányát éppen a 2008-as pénzügyi válság kitörése előtt kellett a pénztáraknak megemelniük.

A szabályozás tökéletlensége tehát nagyban hozzájárult az alacsony hozamokhoz, és a magas működési költségekkel együtt vezetett az említett 500 milliárdos veszteséghez.

a jelenlegi nyugdíjakra fordítanak, 2012-ben 250 milliárdot. De hova megy a többi pénz? Erre nincs válasz.

Hasznos lenne, ha ezt a pénzt beruházásokra, elsősorban munkahelyteremtésre fordítanák. Hiszen pusztán alapfokú

matematika: minél többen dolgoznak, annál több nyugdíjjarulékot is fizetnek be, biztosítva a majdani nyugdíjakat.

Erre azonban csak homályos ígéretek vannak, amelyeket meg tudjuk, hogy mennyire szokás betartani... ■

MÉGIS LEÉPÍT A RAIL CARGO

Egy hónapig sem élt a Rail Cargo tulajdonosának a szakszervezetek felé tett ígérete.

Az Osztrák Szövetségi Vasút (ÖVB) vezérigazgatója a múlt héten bejelentette: akár ezer embert is kirúghatnak a MÁV egykori – véglegesen 2008-ban privatizált – teherszállítási leányvállalatától.

Mint A Szabadság is megírta, a Rail Cargo vezetése októberben jelentette be, hogy a jövő évben 460 fővel akarja csökkenteni a mintegy háromezer fős cég dolgozóinak számát.

Három héttel ezelőtt a reprezentatív magyarországi szakszervezetek tiltakozása és sztrájkfenyegetése hatására megállapodás született a tervezett létszámcsökkentés mértékének mérsékléséről, egyebek között korengedményes nyugdíjazással.

A szakszervezetek most hallgatnak, alighanem még mindig bíznak az osztrákok ígéretében. Pedig éppen a korábbi sztrájkfenyegetésük bizonyította be a legjobban: a tőke, a multi csak az erő szavát érti!

Merni kell használni a vasútnál – és máshol is.

BALOLDALI FRONT KECSKEMÉTEN

Gazdagodott Kecskemét városa: fiatal baloldaliak köréből megalakult a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség helyi alapszervezete.

Ahogy Cseh Miklós, a Front elnöke fogalmazta: „Kecskeméten még nem volt szervezete a Baloldali Frontnak, ezért lelkesítő hatással van ránk az, hogy itt is megjelentek olyan fiatalok, akik elkötelezték a baloldali eszmék iránt. Számunkra ez bizonyíték, hogy a fiatalok körében a 20 éves antikommunista agymosás ellenére is van létjogosultsága a kapitalizmus-ellenes, antifasiszta és haladó baloldali szemléletnek. A Baloldali Front egyedülálló a magyarországi ifjúsági szervezetek körében, elsősorban azért, mert ez a szervezet tömöríti azokat a fiatalokat, akik ellenzik a kapitalizmust, és a jövőt a XXI. századi demokratikus

szocializmusban látják. Mint az ország legnagyobb kommunista ifjúsági szervezete, folyamatosan építjük ki hálózatunkat. Ennek egyik fő állomása volt a kecskeméti szervezet megalakítása, amelyhez nagy reményeket fűzünk.”

Az alakuló ülésen a tagság Fejes Tamást, a 19 éves dolgozót (képünkön) választotta meg titkárnak, így a közeljövőben ő fogja képviselni, szervezni és irányítani a kecskeméti baloldali fiatalok közösségét. Céljuk, hogy helyi szinten képviseljék a Front baloldali politikáját, és minél több kecskeméti diákot, tanulót és fiatal dolgozót tájékoztassanak terveikről, elképzeléseikről, állásfoglalásaikról.

A kommunista fiatalok a baloldal teljes megreformálásért szállnak síkra. Az általuk elképzelt új baloldal magában hordozza a fiatalok dinamizmusát, lendületét, a közösségi, emberközpontú szemléletet, az igazságtalanságok és a társadalmi különbségek elleni harcot.

A Front nyilatkozata szerint „az elszegényedés egyik fő oka a gazdasági elnyomás. Az IMF, az Európai Unió, a NATO és multinacionális nagyvállalatok megszállták Magyarországot, és rákényszerítve a magyar törvényhozásra akarataikat, a

nemzetközi kapitalizmus diktatúráját építik Magyarországon. Látszat-szabadság van, a kormány nem a magyar választók, és pláne nem a magyar fiatalok jövőjét tekintve elsődlegesnek, hanem azt, hogy ezen globális szervezetek akaratát teljesítsék. A mai rendszer a gazdagok demokráciája, nem pedig a dolgozó embereké, és pláne nem a magyar ifjúságé!”

Megyünk előre?

Korai, nagyon korai még mérleget készíteni az elmúlt két hónap eredményeiről.

Október 1-e óta kapható A Szabadság az újságárusoknál. Reklám nem volt. Nekünk nincs pénzünk milliós hirdetésekre és televíziós reklámokra.

Nyakunkba kell vennünk a várost és a falut ahhoz, hogy megismertessük a lapot az emberekkel. De akkor is ezt kellene tennünk, ha sok-sok pénzünk lenne, mert vannak dolgok, amelyek csak személyesen mennek igazán jól. Ilyen a pártpropaganda, amelyet a nagy pártok is előszeretettel alkalmaznak.

Paulik Péter és Katona Gábor a metróaluljárókat célozták meg. Reggel hatkor kezdünk és 4-5 helyszínt szórunk meg - mondja a 9-es régió elnöke, aki százával hordja a szórólapokat is. Most egy reklámfilmen töri a fejét, ami a helyi tévében menne.

Debrecenben színvonalas bemutatót tartottak, hangosítással és rövid beszédekkel színezték a programot. Az összes újság elfogyott - mondja Edelenyiné Nagy Mária megyei elnök, mert terveznek még egyet decemberben.

Zuglóban is megy a munka, nem is akárhogy! Tucatnyi bemutatót terveztek.

Kemény hónapok következnek, ha fel akarjuk forróítani a kihűlt országot!

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Munkáspárt pályázatot hirdet
emléma (logó)
grafikai tervezésére.

A pályázatok elkészítésénél kérjük figyelembe venni:

- a Munkáspárt név megjelenítését
- a párt hazafias, baloldali törekvéseit
- az emberközpontú szemléletmódot
- a társadalmi igazságtalanságok elítélését
- a dinamikus jövő-orientáltságot
- az internacionalizmus képviselését.

A pályázatokat 2011.02.15-ig várjuk – elsősorban elektronikus formátumban – az info@munkaspart.hu e-mail címre, illetve a Munkáspárt központjának (1082 Budapest, Baross u. 61.) címezve.

A díjnyertes pályázó 50 000 Ft jutalomban részesül, valamint az első tíz pályázat beadójával egyetemben könyvjutalmat és féléves A Szabadság előfizetést nyer.

HÓ A SUBÁJA, JÉG A CIPŐJE

Hetek vannak még karácsonyig, de a pénztárca-sóvárgó multik máris egymás hátán taposnak, ki éri el hamarabb a gyanútlan áldozatot: a fogyasztót.

A tévék és rádiók összes csatornájából folyik a nagy nemzeti jólét minden reklám-özöne: tudjuk, hogy Neked kell új mobiltelefon, televízió, autó, kristálycsillár – mert megteheted. Mert megérdemled. Elvégre Karácsony van!

Milyen szépen hangzik!

S való igaz, nem is az érdemen múlik.

A nagy baj ott kezdődik, hogy a hárcsolás-gépezet máris kivetette hálóját azokra, akik még nem fogták fel: nem teheted meg!

Akiket már elért, talán már tévét sem néznek – arra sem futja.

De ők nem mondhatják el fenyegetett társaiknak, milyen sorsra juthatnak, ha nem vigyáznak, hiszen róluk – psszt! – beszélni sem illendő bizonyos körökben.

Ők azok, akik sorsuk tragikusra fordulását, családjuk szétszakadását, otthontalanságát a bankoknak, a nagyhangon hirdetett kölcsönöknek, az apró betűs részeknek köszönhetik.

Igen, néha, az éjszakai időben vannak „nagy feltáráriportok”, ahol néhány szerencsétlenül járt meg mer szólalni. Lesz ettől újra otthonuk, biztos megélhetésük? Aligha.

Persze minél közelebb kerülnek az ünnepek, annál hangosabb a kollektív hüppögés: jaj, szegény károsultak, jaj, szegény otthontalanok.

Adakozz valamennyit, s máris hozzájárultál a Nagy Karácsonyi Csodához. Hogy nekik jobb legyen. Hogy a Te lelkiismereted jobb legyen. Hogy a Te lelkiismereted ne álljon le gondolkodni, amikor aláírod a hitel-szerződést az új hűtőre. Mert megteheted...

S „azokat” nem fogja érdekelni, hogy a szíved áll meg, amikor rájössz: nem tehetted meg, nem tudsz fizetni.

Aggódj! Ne csak a mások, a saját sorsod miatt is! Bármelyik pillanatban, amikor eszedbe jutna hitelt felvenni, a legeslegkedvezőbb feltételek mellett is! Aggódj!

Mert amit hitellel veszel, nem a Tiéd! Ha bajba jutsz, azt bizony elveszik! Jó esetben csak azt...

Na ez az, amit a villódzó fényözön eltakarni hivatott.

Nincsenek önzetlen ajánlatok, ingyenes ajándékok. Nincsenek! „Krisztus kopersóját sem őrizték ingyen.”

Talán vannak Karácsonyi Csodák.

Attól még a magyar szólások-közmondások is sok igazságot rejtene.

Ha ezen az ünnepen mindenki csak addig nyújtózik, ameddig a takarója ér, és nem dől be a forgatag-hangulatnak, a kedvezőnek tűnő átverés-hiteleknek, jövőre talán kevesebben járják meg a poklok poklát.

Az ünnep mindig rejt némi szomorúságot is. Emlékeztet, tiszteletet, emberi értékeket.

Milyen jó lenne, ha idén senki nem fagyna meg sehol, különösképp nem az otthonában; senki nem halna éhen, itt, Magyarországon.

Jó lenne örülni: Télapó itt van.

Mégsem lehet, amikor tudjuk: a Nagy Karácsonyi Csoda még várat magára.

Mert nem csak neki lesz „hó a subája, jég a cipője”...

CSEH KATALIN

Nagy baj van Egerben

Az egri Markhot Ferenc Kórház régi vezetésének vélt vagy valós dolgaival van elfoglalva a média. Mégsem teszi fel senki a kérdést: hova tűnik az adófizetők és az Unió pénze?

Lássunk néhány tény.

A kórház szeptember 17-én ingyenes szűrőnapot tartott.

Ez még nem is lenne baj, és dicséretes dolog is.

De egy szűrőnapra minek zenészt, színészt hívni, mulattatni - és főleg - miből?

Kevésbé ismert tény, hogy október közepén, az egyik szerdai délutánon a Szépasszony-völgyben nagyszabású bográcsozást, borozgatást tartottak a kórház új vezetői a hozzájuk lojális (kb. 70 ember) részvételével. Természetesen erről nem szóltak a helyi írások...

A késő esti mulatozást miből finanszírozták? Köztudott, hogy a kórház anyagi helyzete katasztrofális. Talán csak nem a frissen megszerzett több milliárdos uniós forrásból? Ilyesmire, úgy látszik, van pénz, arra viszont nincs, hogy egy orvosnak emberi mértékkel is elfogadható, a munkavégzés minimális feltételeit biztosítandó tényérnyi helyiséget biztosítsanak. Nem csoda, hogy – ha egy minimális lehetőségük is van - a betegek messze elkerülik az intézményt, és távolabbi városokban, például Miskolcon keresik gyógyulásukat. A fideszes önkormányzat nem nagyon adott pénzt a fejlesztésekre, előbb volt pénz a Vécsey-völgy esőelvezetésére, webkamerára a Dobó téren és a helyi vízilabda csapat többmillió támogatására, mintsem a betegek helyzetének javítására.

Nagyon nincs ez így jól!

Egy egri olvasó

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

1945-1948: fordulópont Magyarország életében. Az ország visszanyeri függetlenségét, a szovjet csapatok kiverik a németeket az országból. A kommunista párt legálisan tevékenykedhet. A kommunistáknak most lehet és kell is megmutatniuk, hogy képesek megvalósítani mindazt, amiről évtizedek óta beszélnek, képesek a dolgozó tömeg érdekeit kifejező új országot teremteni. Milyen az akkori párt? Mit akar Kádár és Rajk, mit a Moszkvából érkezett Rákosi, Gerő és Révai? Az irodákban kell-e ülni vagy ki kell menni az utcára? Merjenek-e az emberek közé menni, mit kell mondani, hogy megértsék: a kommunista párt a dolgozókért van? E kérdések csak látszólag szólnak a múlttól, a ma válaszai is benne rejlenek.

A magyar munkásmozgalom történetét feldolgozó sorozatunk korábbi részei olvashatóak A Szabadság honlapján.

POLGÁRHÁBORÚ NÉLKÜL A SZOCIALIZMUSBA

1946-47 folyamán két dolog is világossá válik. A nyugati tőkés nagyhatalmak már nem akarnak együttműködni a Szovjetunióval. A közös ellenség, Hitler már nem él. Az antifasiszta koalíció felbomlik. A nyugat számára a fő ellenséggé a szocializmus országai lépnek elő. Elindul a hidegháború. Világossá válik az is, hogy a Szovjetunió válaszul erre bekeményít. Magyarországon nem lehet olyan kormány, amely nem egyezne meg a szovjetekkel.

KAPITALIZMUS VAGY NÉPI DEMOKRÁCIA?

Attól a pillanattól kezdve, hogy Magyarországról kiűzik a németeket, minden párt, minden kormány számára az a fő kérdés, hogy merre megy Magyarország. A korábbi fejezetekből kiderül, hogy a kommunisták és a szociáldemokraták egy része fel akarja számolni a kapitalizmust, és helyébe szocializmust teremteni. A kiszagdzák és a többi polgári párt – így vagy úgy – a kapitalizmust akarják továbbéltetni.

E különbségek nem csupán felfogásbeli különbséget jelentenek. Kifejeződnek a konkrét kérdésekben is. A polgári pártok elfogadnák az amerikai pénzt, a Marshall-tervet, és vele együtt a politikai függőséget is. Ezt ellenzi a Szovjetunió is, de ellene vannak a kommunisták is. Vagy szocializmus vagy Marshall-terv, a kettő nem megy együtt. Az MKP meghirdeti a 3 éves tervet (1947-49) a gazdaság rendbetételére. Ehhez azonban radikális lépésekre van szükség, például a nagy bankok államosítására. A polgári oldal ellene van.

Világos, hogy nincs közös út.

A polgári pártoknak két hátrányuk van. Az egyik az, hogy nincs olyan politikai elit a hátuk mögött, amelyet elfogadnak itthon is, és amelynek tekintélye van a külvilágban. A Horthy-rendszer összeomlásával ugyanis az egész korábbi elit összeomlik. Aki marad, nem partner sem itthon, sem külföldön. Ezzel szemben a baloldali vezetők, Rákosi, Szakasits ismert személyek, van tekintélyük az országban is, és a szovjetek is elfogadják őket.

A másik hátrány, hogy a polgári pártok nem tudják levetkőzni a hagyományos oroszellenességet, s koncepciójuk nem fér bele a jaltai rendszer kereteibe. Finnországban például a politikai elit okosabb. Mannerheim marsall és a Finn Konzervatív Párt tudomásul veszi a történelmi realitást, és azt keresi, hogy tud magának jobb helyet kivívni, de a rendszeren belül. A történelem ismétli önmagát.

Elég látni, hogy mennyire küszködik a Fidesz saját oroszellenességével.

RENDSZERVÁLTÓ VÁLASZTÁS

A küzdelem formálisan az 1947. évi választásokon dől el. E választásokon már nem Nemzetgyűlést választanak, hanem egykamarás Országgyűlést. Egy mandátumhoz 14 ezer szavazat kell. Bővül a választójogból kizártak köre. A szélsőjobboldalt lényegében kizárják a választásból. Nem szavazhatnak a kitelepítés előtt álló német nemzetiségűek.

Ennek ellenére 5,1 millió polgár jogosult a választásra, többen, mint a Horthy-rendszerben bármikor. A részvételi arány ezúttal is nagyon magas, 92,56 százalék. Az MKP a szavazatok 22,25 százalékával a legerősebb pártként végez. Ha ehhez hozzávesszük szövetségeseit, az SZDP-t a maga 15,34 százalékával és a Parasztpártot 8,28 százalékkal, világos, hogy a hatalom a baloldalé. A kiszagdzák mindössze 15,34 százalékot kapnak, és semmilyen kombinációban nem képesek már az ország sorsát befolyásolni.

Az Országgyűlésben az MKP kereken 100 helyhez jut. Az SZDP 68 képviselővel rendelkezik, a Parasztpárt 36 fővel. Létrejön a politikai és jogi bázis a szocializmus megteremtéséhez szükséges törvények elfogadásához, mai szóval élve a rendszerváltáshoz.

NE TAGADJUK A KÉK CÉDULÁKAT!

Az akkori magyar tökéosztály sohasem bocsátja meg az 1947-es választásokat. Mai utódaik is kiátkozzák ezt a választást, s minden eszközzel azt akarják bizonyítani, hogy nem veszítettek volna, ha a kommunisták nem csálnak.

Nos, csaltak-e a kommunisták? Igen, csaltak, nem nagyon, de csaltak. Kár volt ezt évtizedeken át tagadni. Mi is történt?

Az akkori választási törvény lehetővé tette, hogy a választó a lakóhelyén kívül szavazzon.

Választói jogának igazolására egy kék színű cédulát kapott. Az akkori technika primitív volt, az ellenőrzés is hiányos volt, fennállt a lehetőség arra, hogy visszaéljenek velük. Egyébként láttuk a 2010. áprilisi választásokon is, hogy a lakóhelyen kívüli szavazás még ma is számos anomáliát jelenthet.

A Politikatörténeti Intézet honlapján alapos értékelés olvasható a kék-cédula ügyről.

Őket idézzük, mert sok mindennel valószínűsíthető, de kommunista-barátsággal nem.

„Az 1947. szeptember 2-án Péter Gábor, az Államvédelmi Osztály vezetője

Rajk László belügyminiszternek 62 981 névjegyzékivonat felhasználásáról tett jelentést, némileg hiányos adatokkal. Ennek alapján szokás a kb. vagy maximum százezer felhasználást tételezni. Mindaddig, amíg pontosabb és hitelesebb dokumentum elő nem kerül, ezt a jelentést kell a legjobban közelítőnek elfogadnunk. Mindazonáltal hamis kék cédula ennél kevesebb volt, hiszen a lakóhelyüktől okkal távol szavazók, a választásra nagy számban hazahozott és Debrecenből „hazatért hadifogoly” felirattal felülbélyegzett névjegyzékivonat is szép számban található. Ugyanakkor nem csak az MKP központjának kiszerezésében használhattak hamis kék cédulát, hanem a szavazatszedő bizottságoknál is kiállíthattak ilyet, lévén a valódiakat is ott állították ki.”

Összegezve: az MKP valóban él a kék cédula lehetőségével, de nincs semmilyen jelentősége. Az MKP 1,1 millió szavazatot kap 1947-ben, szövetségeseivel együtt vitathatatlanul ő nyer, még a kék cédulák nélkül is. A mára nézve pedig egy tőkés mítosszal kevesebb.

VESZÉLYEK A PÁRTBAN

„A Magyar Kommunista Párt kisszámú, főleg a városokra és néhány vidéki gócba szorító, földalatti forradalmárok pártjából rövid idő alatt a magyar nép hatalmas tömegpártjává, az ország egyik kormányzópártjává vált” – állapítja meg a párt III. kongresszusa 1946-ban.

VAS ZOLTÁN ÉS GERŐ ERNŐ SZAVAZ

A pártvezetés azonban tudja, hogy a gyors növekedés számos betegséget is magával hoz, amelyek tönkretethetik a pártot, ha nem kezelik őket időben. A párt fejlődése aránytalan, gyenge a Dunántúlon és a nagy vidéki városokban. Ez a betegség, sajnos, ma is ismerős. Ugyancsak súlyos gond, hogy a tagság ugyan lelkes, de a fejekben zűrzavar van.

„Másfél év alatt nem lehetett 25 esztendő ellenforradalmi, romboló és mérgező munkáját semlegesíteni” – mondja ki a III. kongresszus. És itt jön valami nagyon fontos: „a szervezetek elhanyagolják a nép mindennapos gondjával való foglalkozást... Le kell küzdeni a közömbösséget a tömegszervezetben végzendő munkával szemben!”

Nos, ez feltehetően nem sikerül akkor. A párt azonban nem hal bele, mert később, a hatalomban már más eszközöket tud alkalmazni. A betegség azonban betegség marad, s 1989-ben a Munkáspárt örökségül kapja ezt a betegséget.

Most azonban a párt mozgásteret korlátozott.

Két lehetősége van: vagy leküzd a betegséget, vagy a betegség elviszi.

TANULSÁGOK

A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. A kommunistáknak nem kell tagadniuk a múlt hibáit. Ami rossz volt, el kell ismerni, és másként kell csinálni a jövőben.
2. A kommunistáknak akkor van tekintélyük, ha az emberek mindennapi gondjaival foglalkoznak, ha ott vannak minden helyen, minden szervezetben, ahol a dolgozó emberek élnek, dolgoznak.

SZTRÁJKOK ATHÉNTÓL LISSZABONIG

TILTAKOZÁS OLASZORSZÁGBAN

DIÁKOK TŰNTETNEK AZ OKTATÁSI REFORM ÉS A TANÍTÁSRA FORDÍTOTT ÖSSZEGETŐBB MILLIÁRDOS CSÖKKENTÉSE ELLEN PISÁBAN. A NEVEZETES FERDE TORONYBÓL KILÓGATOTT TRANSPARENTEN A „NEMET A REFORMOKRA!” FELIRAT OLVASHATÓ.

Athénban és vonzáskörzetében három-órás munkabeszüntetést tartottak az állami szektorban és a magángazdaságban dolgozókat tömörítő szakszervezetek.

Ezzel együtt többezres felvonulást tartottak a munkavállalók, tiltakozva a kormány megszorító intézkedései ellen.

A felvonuláson a két legnagyobb görög szakszervezet 24 órás sztrájkot jelentett be december 15-re, amit röviddel azelőtt tartanak, hogy a parlament szavaz a jövő évi költségvetésről.

A görög kormány által a múlt héten ismertetett jövő évi költségvetési terv szerint a GDP-arányos államháztartási hiányt 7,5 százalékra mérséklék az idei évre tervezett 9,4 százalékról. Ezt részben úgy hajtják végre, hogy csökkentik a veszteséges állami vállalatok, valamint az egészségügy kiadásait, és kevesebb pénzt fordítanak védelmi kiadásokra.

Januárban emelik továbbá az áfát, 11 százalékról 13 százalékra, ugyanakkor az áfa-kulcsot 11 százalékról 6,5 százalékra csökkentik a GDP alakulása szempontjából különösen fontos idegenforgalmi ágazatban.

Az egész országra kiterjedő általános sztrájk bénította meg az életet Portugáliában múlt szerdán. Az ország két legnagyobb szakszervezete, a 750 ezer tagot számláló CGTP és a mérsékelt UGT 1988 óta első alkalommal tett közös sztrájkfelhívásához mintegy 3 millióan csatlakoztak, hogy tiltakozzanak a kormány megszorító intézkedései ellen.

A 2011-es költségvetés soha nem látott mértékű megtakarítási és szanálási programot irányoz elő, ami 4,3 százalékra szorítja majd le a hiányt.

Egyebek között a közalkalmazottak bértömegét öt százalékkal tervezi csökkenteni a kormány, az áfát pedig 21 százalékról 23 százalékra emelné.

A sztrájk következtében szinte teljesen leállt a tömegközlekedés, Lisszabonban nem üzemelt a metró, az autóbuszoknak csak mintegy negyede állt forgalomba.

A vasúti közlekedésben is komoly fennakadások voltak, a vonatszerelvények háromnegyede nem indult el.

A repülőtereken is gyakorlatilag leállt az élet, a légitikötők nem fogadtak és nem indítottak járatokat.

REVOLUTION

RESIST! ÁLLJ ELLEN!

BRIT DIÁKOK TÍEZREI TILTAKOZTAK A TANDÍJEMELÉS ELLEN

Diákok tízezrei tüntettek a múlt héten több brit nagyvárosban az egyetemi tandíj felső határának meredek emelése ellen. A demonstrációk gyakran összecsapásokba torkolltak, és a diákok több egyetemi épületet elfoglaltak.

A konzervatív-liberális brit kormánykoalíció az általános költségvetési megszorítások részeként az állami felsőoktatás támogatását is jelentősen lefaragja, és lehetővé akarja tenni, hogy az angliai egyetemek a jelenlegi 3290 fontról (egymillió forintból) kilencezer fontra (csaknem 3 millió forintra) emeljék az éves tandíj felső határát.

A legnagyobb és a lehevesebb összecsapásokkal kísért megmozdulás Londonban volt, ahol a tüntető diákok a brit miniszterelnöki hivatalnak is otthont adó kormányzati főutcán, a Whitehallon rendőrautókat, telefonfülkéket törtek össze, ablakokat zúztak be.

Sok diák a Socialist Worker (Szocialista Munkás) című baloldali – magát hivatalosan forradalmi antikapitalista újságnak nevező – időszaki kiadvány legújabb számát tartották magasba transzparens gyanánt. A lap első oldala hatalmas betűkkel szedett „Resist!” főcímmel szólította fel országos ellenállásra a diákságot, vezércikkében pedig azt írta, hogy miközben „font-milliárdok mindig vannak a bankokra és háborúkra, a kiadáscsökkentéseket és a leépítéseket a kisember szenved meg”.

A gazdagokra utalva a lap azt írta, hogy „ideje megszabadulni ezektől az élősködőktől, és olyan társadalmat felépíteni, amelyben az emberek igényei a legfontosabbak”.

A diákok két hete már tartottak egy több tízezres tiltakozó felvonulást Londonban.

Annak a megmozdulásnak a résztvevői elfoglalták és feldúlták a Konzervatív Párt londoni központi irodáját.

Több ezres demonstrációk voltak számos más brit nagyvárosban is, köztük Oxfordban, Cambridge-ben, Liverpoolban, Manchesterben, Bristolban, Birminghamban, Leedsben és Brightonban. A diákok nyolc nagy egyetemen foglaltak el épületeket, köztük az oxfordi egyetem világhírű Bodleian könyvtárát.

Az egyetemi tandíjakat Angliában nem a tanulmányok ideje alatt kell kifizetni, hanem utólag kell törleszteni, de csak akkor, ha a végzett diplomásoknak már állásuk van, és éves jövedelmük eléri a brit alkalmazotti átlagfizetésnek megfelelő 21 ezer fontot (6,7 millió forint). A brit országos diákszövetség (NUS) szerint azonban a felső tandíjhatár

emelésének lehetőségével szinte bizonyosan élnek is majd az egyetemek, és ennek eredménye az lesz, hogy a diplomások több tízezer font adósságteherrel kezdik pályafutásukat.

A diákok a kisebbik kormánykoalíciós partnerre, a Liberális Demokratákra különösen dühösek, mivel a párt első embere, Nick Clegg a májusi parlamenti választások előtt még azt ígérte, hogy a liberálisok nem szavazzák meg a tandíj felső határának emelését.

Clegg a BBC-nek kijelentette: azt utálja a politikában és az életben is, hogy „vannak ígéretek, amelyekről kiderülnek, hogy nem tarthatók be...”.

SZOCIALISTA KABARÉ

BEREGI PÉTER ÉS SAS JÓZSEF
VOLTAK AZ **MSZP-NAGYGYŰLÉS**
ELŐ-MÓKÁZÓI. **RAJTUK MÉG ILLETT**
IS RÖHÖGNI.

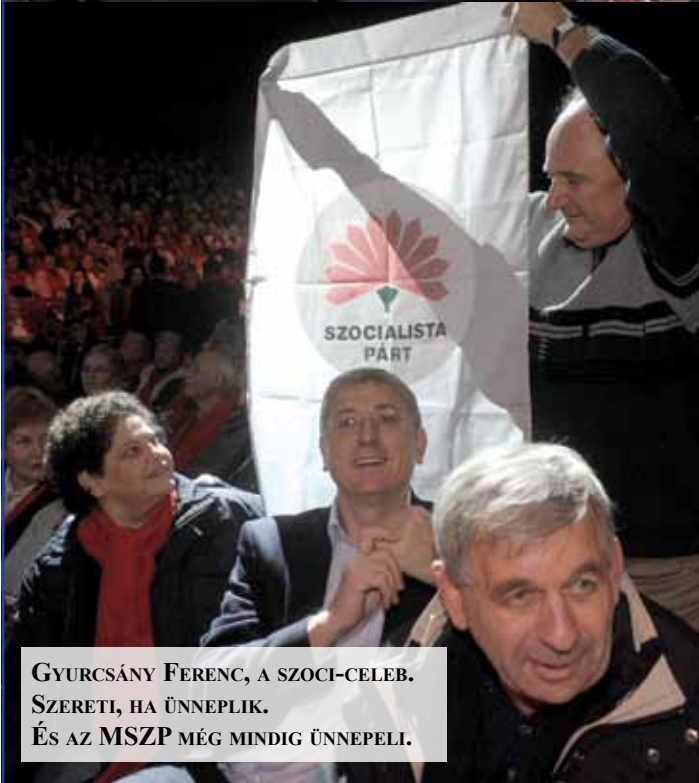
MESTERHÁZY ÁTTILA POLITIKAI
HITVALLÁSA: „**ELNÖKNEK LENNI JÓ.**
A TÖBBI NEM ÉRDEKEL”.

MESTERHÁZY A MAGYAR ZÁSZLÓVAL:
HA EZT KELL, EZT EMELEM FEL.
HA EZT KELL, EZT ADOM EL.

GYURCSÁNY FERENC, A SZOCI-CELEB.
SZERETI, HA ÜNNEPLIK.
ÉS AZ **MSZP** MÉG MINDIG ÜNNEPELI.

MSZP – BALOLDALISÁG – VÖRÖS SZÍN.
KIHASZNÁLTAK, AMIT LEHETETT.
MIT AKARNAK MÉG LEJÁRATNI?

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.